

[Hans Rasmussen.]

at det dog maaske vil være muligt at gøre hele denne Ordning noget mere simpel og ligetil end det, der her foreligger Forslag om. Efter det, der her er Tale om at instituere, bevarer vi alligevel fremdeles en ganske omfattende Kollektion af forskelligartede Sagførere med forskelligartede Betegnelser. Jeg skal ikke fordybe mig i Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigst at kalde de fremtidige Sagførere Advokater, eller om det ikke er noksaa rigtigst at anvende det gode gamle Ord Sagførere; det er noget, man kan forhandle om i Udvalget, men jeg mener, at det hele kan simplificeres noget.

Maa jeg i Forbindelse med, at jeg i det store og hele godkender det, der er foreslaaet, til de Bemærkninger, som jeg her har fremsat, endnu føje, at det jo ganske sikkert maa betragtes som en tilfredsstillende Ordning, at de saa ofte omtalte § 1031-Sagførere nu faar Udsigt til at faa deres Ønske om Adgang til at bruge en ny Titel opfyldt. Maaske vil det være et Skaar i Glæden, at det sker paa et Tidspunkt, da man alligevel tager fat og laver hele Sagførervæsenet om.

Men det gode ved den nye Ordning vil være den Side, som vender ud mod Publikum, idet Publikum faar Lejlighed til at benytte de Sagførere, som det har Tillid til. Thi der er jo noget urimeligt i den Ordning, der nu er gældende, at den Mand, der kan være Tillidsmand for Folk, der ønsker noget forebragt Retten, kan møde for dem i Landsretten, kan gøre sin Gerning tilfredsstillende for sin Klient, at han maa pakke Papirerne sammen og aflevere dem til en ukendt Mand, der maaske ikke har Klientens Tillid, fordi han ikke anses for værdig til at møde oppe i de hellige Haller hos Højesteret, skønt han har sine Eksamen-papirer i Orden. Der er noget utiltalende i dette, og jeg synes, det er udmærket, at man søger at komme bort derfra.

Der stilles Forslag om, at Eksamen ikke skal betyde det, som den hidtil har betydet, og jeg kan gaa ind paa det Forslag; der i saa Henseende er fremsat. Jeg har tidligere udtalt mig om det efter min Mening mindre heldige i, at man har gjort saa skarpt et Skel mellem de Jurister, der har faaet første Karakter ved deres Eksamen, og dem, der paa Grund af en eller anden maaske tilfældig Nervøsitet, paa Grund af Overanstrengelse eller andet er kommet til at mangle nogle Points i denne Topnotering.

Jeg mener, at det er heldigt, at de, der senere gennem deres praktiske Gerning har

vist deres Dygtighed, faar Lov til at rykke frem Side om Side med dem, der var saa heldige at faa første Karakter. Der sidder jo rundt omkring i vort Samfund og har siddet udmærkede Mænd, som har gjort sig fortjent til Befolkningens fulde Tillid, har oparbejdet store ansete Forretninger og i det hele taget udført deres Gerning paa fuldt ud tilfredsstillende Maade, som i deres unge Dage er sluppet over Eksamen med Resultatet: anden Karakter.

For øvrigt vil jeg gerne, naar der nu er Tale om at slette denne Grænse, og der ligeledes er Tale om at pille ved dansk-juridisk Eksamen eller, som den vist officielt hedder, juridisk Eksamen for ustuderede, gøre en Henstilling om, at man fører Konsekvensen af det, man nu foretager overfor de saakaldte latinske Jurister, videre, saaledes at det ogsaa kommer til at gælde overfor de saakaldte danske Jurister, at man sletter Grænsen mellem første og anden Karaktererne ogsaa for de danske Juristers Vedkommende. Det er mig bekendt, at der flere Steder i Landet sidder danske Jurister, som i det praktiske Liv har vist sig at være udmærket egnede til at gøre deres Gerning, og jeg synes ikke, man skal afskære dem Adgangen til i kommende Tid at gaa over i Sagførergerningen, naar man nu alligevel er i Lag med at lave det hele om.

For øvrigt er det et Spørgsmaal, om den latinske Jurist altid har saa meget forud for den danske Jurist, at der paa Forhaand er Anledning til at antage ham for at være meget mere værdifuld. Mig bekendt bestaar de latinske Juristers Fortrin ud over Studentereksamen, der vist ret beset ikke betyder saa forfærdelig meget her i Danmark, og som vist bliver overvurderet i mange Kredse, deri, at de har studeret Romerret, noget Retshistorie og lidt Statistik.

Al Respekt for disse Sager, men jeg har Indtrykket af, at Romerretten ikke er noget, der tynger Juristerne, saa snart de kommer ud i det praktiske Liv. Den skrevne Romerret staar og samler Støv i en Krog paa deres Boghylde, og det kan være, der falder nogle spøgende Ord om Romerretten, naar de møder til 25 Aars Jubilæum herinde i København sammen med deres Studenterkammerater fra de unge Aar, men ellers tror jeg ikke, de i det daglige Liv tumler synderligt med denne Romerret.

Jeg mener i det hele taget, at det ingen Skade vilde være, om vi hævede de saakaldte danske Jurister, de, der har taget deres Eksamen som ustuderede, en lille Smule op over den almindelige Vurdering, som de sædvanligvis er Genstand for.